

"Kuus rubla eismest teist ja kolmat korda, klopf! — ja hulott on läinud.

"Ja nii lähevad tölk heeringa tündre, substrukott, kohvinatuse, figarid, hülserid, paberossid ja tubaf!

Kui tölk müüdud, tegi see toksu kolm lopilat alla lahesaja rubla.

"Mis saab säält wölglastele, wöi mis minule!" Iausub pristaw pool püssivalt endise Leppiku Jaani otsa waadates, kes pää longus pristawi ligidal seisis.

"No, wölausaldajad igaüls wana witelise issa saawad!" ütles üts linnamees pilgates ja läheb usfest wälja.

Jaan wötab taaskust rätisu ja hääigab üle filmade. Ta teeb nagu pühits ta higi, kuid siisgi tunneb ta, et midagi nagu soolaist suhu tuleb.

Leppiku Jaan on „pankrotti“ jäännud. Tolu eest saadud tuhanded on „lendu“ läinud, ehk nagu ta ise föbradele ohlades tähendas: „Tölk läts wett wedama!“

Mari on laatsaretis baige. Linna öht ja rassed mured on ta pääle hälvesti mõjunud Kas poega lätiwad tuli koolis, aga sellega nüüd edaspidi soolitada, tui mingit warandust ei ole?

"Mis sa nüüd pääle hallad?" tüsik leegi tuttarv Jaanilt.

"Mis muud, tui labidameheks, tööd oslan ma issa teha. Ega see terwist ei riisu!"

"Parem mine maale ja fatsu jälle pöllutööga!" andis tuttarv föbralissu nduu.

"Saagu mis saab, teise sulasel ma maale ei lähe. Mul veel laste tugemat pihta, els ma fatsu higistada!"

Nii arwas Jaan. Kas ta aga iai halja oksale saab, see on teine lüsimus.

D. Gr.

Tlusus ja tarwistine.

Lubi on hää heinamaa wäetis. Pääle lebellise walmistamise peetakse tubast wähe lugu. Kui teda maja-vidamises ka palju ei saada, siisgi mässab teda hoolega loguda, kest puutubl on saaliga, wosworhopuga ja teiste taimetoidustega hää rammu heinamaadele. Üts pöllumees jutustab, et tal tuli luiva heinamaad olnud, kus heinasaal issa wähemals jäännud. Lehesed luitwanuwad

ja purunenuwad fogumise ajal ära, nönda, et heinasaal pool soormat wöi 20 leislat ja veel wähemgi wakamaast olnud, sellsepärasit wötnud ta nöuuls rammutama hokata.aga millega rammutada? Lauda sõnnlitut olnud wähe ja funjihönnitut osta ei olla wöimalit olnud. Tuinud meelde, et tal tuhta olnud fogutud, ja see olla ju luulu järele bää Heinamaa wägi. Waja fatusda. Olnud parajasti te-wadene aeg, lumi olnud ära sulanud, maa aga alles tülmetanud. Peremees mõõtnud labjast heinamaast 2 wakamaad wälja, lastnud sambla, mida issa labja heinamaa pääl leidub, ära äestada, tulinud siis lahe wakamaale 5 walla tuhla pääle ja äestanudisse. Järelbus olnud hää. Rohi hakanud waremalt laswama lui förval olewa wäetamata heinamaa pääl, olnud pistem ja paksen ning ta parem — walge riistilhein ja muud. Saal olnud üle 2 wakamaa 3 soormat, suna enne föigeparemal ajal poolteist soormat saabud. Seega siis saats wakamaast kõm-weerand soormat, wöi raha pääle arvatud 3 rbl. rohlem. Selle eest mässab tuli tuhta foguda ja heinamaa wäetamiseks tarvitada.

Seda ja teist.

Setu lootus töises ilmas. Setu tuleb tappa ja lutsub mind potisid ja töidast ostma. Ma ütlesin: "Täna on pühapäew, sul ei sünni laubelda ja kas tead, kuhu pühapäewa riisujad lähwad?" — Setu loostis: "Aus Herr, miles mä noh ei tiijä — wet lääwäh põrgu." Kust sa seda tead! — "Aa — mä ollik maasterah kirisherr Petzsoora ligib, sää'l luuli lui kirisherr pütäh (sanslis) jutust pidih." Ma ütlesin: "Setu, sul on seal walus põrgu tules pöleda." Setu ütles: "Aa — ta miä noh sää pelgäd — mul oo täutä mõõmine selge, wet surrah põrgub är liidwā, nä panwa mu põrgub förtsimiestele luuma förwa mõõmā, nii oo jälgih paremb elo — mul sää'l sah lut tööfil hussal oo." — See oli setu lootus pärast surma.

R-a.

Me elu on ju wöitluswäli
Ja ootab oma sõjameest,
Ei astu sõber ega weli
Siin wöitlusele sinu eest.

P. Jakobson.